

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KŪRIMO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

KUKURŪZAI TURI

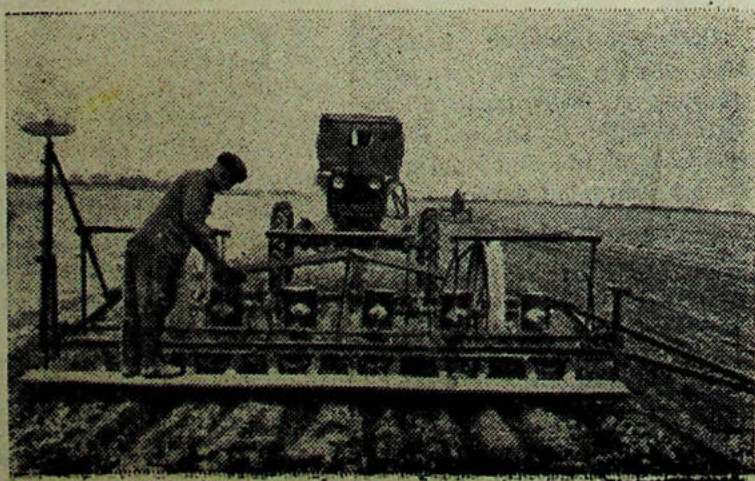
Kukurūzų sėjai ruošiamės dar iš rudens. Šiai kultūrai parinkome geriausias bulvianas. Į jas jau prieš bulvių sodinimą buvo išvežta po 30 tonų mėšlo ir išberta po 200 kg zuperio. Žinoma, visų šių trąšų bulvės nesunaudojo ir dirvos liko trąšios. Į jas sėdavo miežius arba kviečius. Paskaičiavome, kad, prikuldami po 10 centnerių miežių grūdų iš hektaro, turėsime 1180 pašarinių vienetų. O išaugindami mažiausiai po 300 centnerių kukurūzų žaliosios masės iš ha, gausime 6000 pašarinių vienetų. Taigi, pamatėme, kad kukurūzus auginti apsimoka. Pasiryžome daug geriau juos prižiūrėti, negu ankstesniais metais ir iš kiekvieno hektaro išauginti ne mažiau kaip po 500 centnerių žaliosios masės.

Bulvianas nuarėme iš rudens. Dabar, pradžiūvus dirvoms, jas išakėjome ir išvežėme po 40 tonų mėšlo į hektarą. Toks trąšų kiekis teko kiekvienai brigadai. Nors kai kurie plotai išsidėstę toli nuo fermų, bet mėšlą vežes traktorininkas V. Andrijauskas su priekaba, tempiama traktoriaus „DT-54“, išveždavo po 40 tonų trąšų per dieną.

UZBEKIJOS TSR. Pietiniuose šalies rajonuose pilnu tempu sėjami kukurūzai. Kaška-Darjos srities kolūkiuose šiemet kukurūzų sėjama pusantro karto daugiau, negu praeitais metais.

Nuotraukoje: mechanizuota kukurūzų sėja Karšinsko rajono Engelso vardo žemės ūkio artelėje.

I. Černovo (TASS) nuotr.

Mėšlą aparėme 10—15 centimais. Taip darėme šulinis dirvos riebus, ir kukurūzų augimo tų pakanka džiagų.

Po porą las dirvą po 200 salietros. Tada d pradėsime sēją.

Kukurūzų sėjai ruošiamės dar iš rudens. Šiai kultūrai parinkome geriausias bulvianas. Į jas jau prieš bulvių sodinimą buvo išvežta po 30 tonų mėšlo ir išberta po 200 kg zuperio. Žinoma, visų šių trąšų bulvės nesunaudojo ir dirvos liko trąšios. Į jas sėdavo miežius arba kviečius. Paskaičiavome, kad, prikuldami po 10 centnerių miežių grūdų iš hektaro, turėsime 1180 pašarinių vienetų. O išaugindami mažiausiai po 300 centnerių kukurūzų žaliosios masės iš ha, gausime 6000 pašarinių vienetų. Taigi, pamatėme, kad kukurūzus auginti apsimoka. Pasiryžome daug geriau juos prižiūrėti, negu ankstesniais metais ir iš kiekvieno hektaro išauginti ne mažiau kaip po 500 centnerių žaliosios masės.

Sėjos du.

Dirbami

Mūsų brigados žemės — smėlis ir priesmėlis. Laukai išrantyti kalneliais, prisėti akmenų. Uždelsi čia su sėja, išdžius žemė, ir gero derliaus nelauk. Štai kodėl kovo pabaigoje, kai tik atšilo orai, pradėjome lauko darbus.

Pirmiausia teko suarti 13 ha dirvų, kurios liko neartos iš rudens. Pirmosiomis balandžio dienomis, pasitarę su brigadininku Ant. Rimkumi, atrinkome sausesnius plotus. Galutinai sutvarkę traktorių „KDP-35“, su prikabinėtoju Petru Kaušpėdu išvažiavome į laukus. Pradėję darbą, pamatėme, kad beveik visas dirvas galima kuo puikiau kultivuoti. Pradėjome dirbti dviem pamainom, pasikeisdami su prikabinėtoju. Per pamainą kiekvienas sukultivuojame po 14—16 hektarų dirvų.

Kai oras dar labiau atšilo, kolūkiečiai pradėjo sēją. Ka-

kiekviena brigada pasidarė ženklinčius dirvai kvadratais sužymėti. Dirvą ženklinime patys grandininkai, nes mes kukurūzus prižiūrime nebe pirmieji metai ir šiame darbe turime įgudimo.

Ypatingą priežiūrą skirsime sudygusiems pasėliams. Po savaitės sudygusius kukurūzus nuravėsime. Kiekviena brigada turi po 2 purentuvus, kuriais įdirbsime pasėlių tarpelius. Augalus patręšime papildomai, išberdami po 200 kg amonio salietros į hektarą.

Kukurūzus sės ir prižiūrės daugiausiai jaunimas. Kiekviena grandis turi po 8—10 kolūkiečių.

M. GENYS
„Laisvo artojo“ kolūkio kukurūzų auginimo trečiosios grandies grandininkas

dang. traktorių, tivoiti, o diena su sėjama pa 14 ha javų.

Anksčiausiai sėjo kolūkiečiai tas kultūras, kurios vėliau pribrešta, arba tas, kurios anksti pasėtos duoda didesnį derlių. Brigada pasėjo 2 ha lubino grūdams, 5 ha žirnių, 20 ha mišinių. Taip pat jau pasėjome pusę avių.

Lygiagrečiai su sėjos darbais ruošiamės žemę kukurūzams. Į 6 ha dirvų kolūkiečiai išvežė mėšlą, aparė jį arkliais, o mes traktoriais sukultivavome. Be to, įdirbome dirvas bulvėms ir runkeliams.

Mūsų traktorių „KDP-35“

KONKURSAS REPORTAŽUI IR KORESPONDENCIJAI

„Kolektyvinio darbo“ redakcija skelbia konkursą geriausiui reportažui ir korespondencijai.

Kūrinių konkurso tematika — šių dienų gyvenimas. Reportaže ir korespondencijoje turi atsispindėti kolūkių, žmonių, darbo žmonių, kultūrinių įstaigų darbuotojų kova už septynmečio plano uždavinių įgyvendinimą, nauja komunistinė pažiūra į darbą. Pageidautina, kad kūriniuose, be to, būtų giliai analizuojami trūkumai, nurodomos konkrečios priemonės, kaip juos pašalinti.

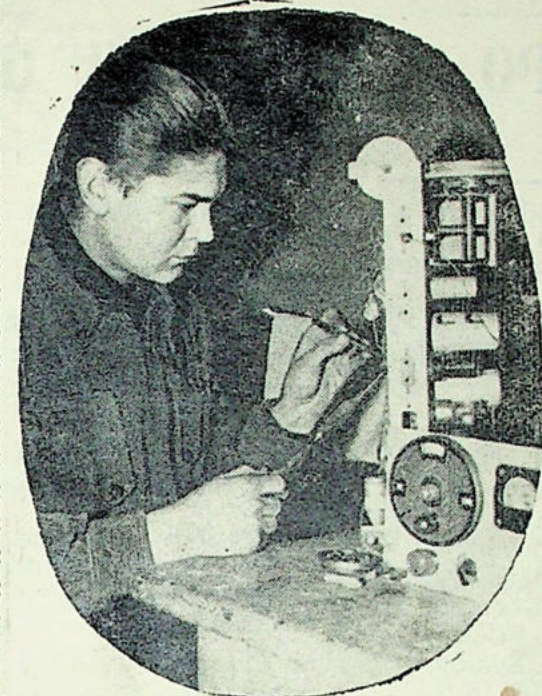
Bus premijuojami geriausi kūriniai, išspausdinti rajono laikraštyje „Kolektyvi-

Mūsų rajono žmonės

GABUS JAUNUOLIS

Nuo mažens Antaną viliojo technika. Dar mokydamasis Skiemonių vidurinėje, tūros darbuotojų dėmesį. Brašmaisiai jis apžiūrindavo žėnas demonstruodavo filant kelio sustojusį traktorių, mus be sutrikimų, gerai pri-sukiodavosi apie automašina. Bet labiausiai vaikinas domėdavosi kinu. Jis pirmas sutikdavo į kaimą atvykusį kinomechaniką, padėdavo jam sustatyti aparatūrą, demonstruoti filmus. Tas patraukimas leido Antanui Bražėnui labai gerai baigti Kauno kinomechanikų mokyklą.

Jaunasis specialistas atvy-travimų metu retai pasitaiko gedimų bei sutrikimų.

Neseniai Pakenėžyje Antanas Bražėnas išlaikė egzaminus, ir jis tapo pirmosios kategorijos meistru.

Jaunasis specialistas — kūrbyingas žmogus. Jis pats sumontavo šešių lempų radijo imtuvą, baigia montuoti televizorių.

Ką pasakys: išaugo gabus jaunuolis!

B. Melėniškis

Lubiniai sėjami sėklai

TRAKAI. (ELTA). Iš pastarųjų metų patyrimo „Pergalės“ žemės ūkio artelės nariai įsitikino, kad tikrai anksti pasėjus pašarinius lubinus subręsta jų sėklos. Todėl, vos pradžiūvus dirvai, jie pradėjo sėti šią kultūrą. Plėšiamu būdu sėklai jau pasėta 40 hektarų saldžiojo lubino iš viso tam išskirta 125 hektarai dirva suarta iš rudens.

Sėjama sklypuose, patalpinus tikrai superfosfatą, nes tai padeda sėklų brendimui. Į kiekvieną hektarą išbertama po 30—100 kilogramų sėklos. Rečiau pasėjus, pasėliai gauna daugiau silosų.

Daugiau kaip 100 hektarų žemės išskirta lubinams sėti skirtingu laiku žaliajam pašarui ir silosui.

„Kolektyvinio darbo“ redakcija skelbia konkursą geriausiui reportažui ir korespondencijai.

Kūrinius siųsti „Kolektyvinio darbo“ redakcijai, virš kūrinių antraštės užrašant „Konkursui“.

Už geriausius kūrinius bus skiriamos sekantios premijos:

reportažui	I premija 150 rb.,
	II „ 100 „
korespondencijai	I „ 75 „
	II „ 50 „

Be to, už išspausdintus kūrinius mokamas honoraras įprasta tvarka.

„Kolektyvinio darbo“ redakcija

SEPTYNMEČIO PLANĄ UYKDANT

Svarbiausia — trąšos

V. STEPONAVICIUS

„Anykščių šilėlio“ kolūkio kompleksinės brigados brigadininkas

— Žiūrėk, Vincai, kad neapsijuoktume, — išgirdęs, kad mes planuojame septynmečio pabaigoje padidinti grūdinių kultūrų derlingumą iki 17–18 centnerių iš ha, pasakė man vienas geriausių laukininkystės darbuotojų Juozas Pakšys.

Iš pirmo žvilgsnio tikrai atrodo keistoka. Juk mes ir dabar žemę įdirbame gerai, laiku pasėjame, negailim darbo pasėlių priežiūrai, o vidutinis derlius 13 centnerių iš ha nepašoka.

— Kaipgi mes tuos 4–5 centnerius išauginsim? — klausinėjo žmonės.

Gera viską apskaičiavę, apsvaistę brigados septynmečio planą. Tai, mano nuomone, bene svarbiausia žengiant pirmuosius žingsnius. Juk kiekvienas žmogus turi žinoti ne tik už koki derlių, bet ir kaip, kokiomis priemonėmis bus kovojoama. Svarbu, kad jis žinotų, ką mes turime padaryti jau šiais metais.

Svarbiausia sukaupiti kuo daugiau trąšų. Norėdami išauginti 17 centnerių iš ha, kiekvieną pasėlių ha turime patręšti vidutiniškai po 150

kg fosforinių, 50 kg kalio ir 100 kg azotinių trąšų. Ir svarbiausia — trečdali žemės kasmet patręšti po 30 tonų į ha mėšlo arba kompostu. Mat, mėšlo arba kompostų veikimas yra ilgalaikis. Tręšiant kas 3–4 metai po 30 tonų į ha, dirvos pasitaisys

ir duos daug didesnį derlių. Pavyzdžiui toli ieškoti nereikia. Praeitais metais taip patręšti kviečiai davė po 18 centnerių grūdų iš ha. Taigi, penktaisiais šeštaisiais septynmečio metais mums kasmet reikės 120 tonų mineralinių trąšų ir apie 4500 tonų mėšlo ir kompostų. Siemet mes paruošėme 3.000 tonų vietinių trąšų. Trūkstant 1500 tonų gausime laikydami daugiau gyvulių ir daugiau trąšų kompostuodami.

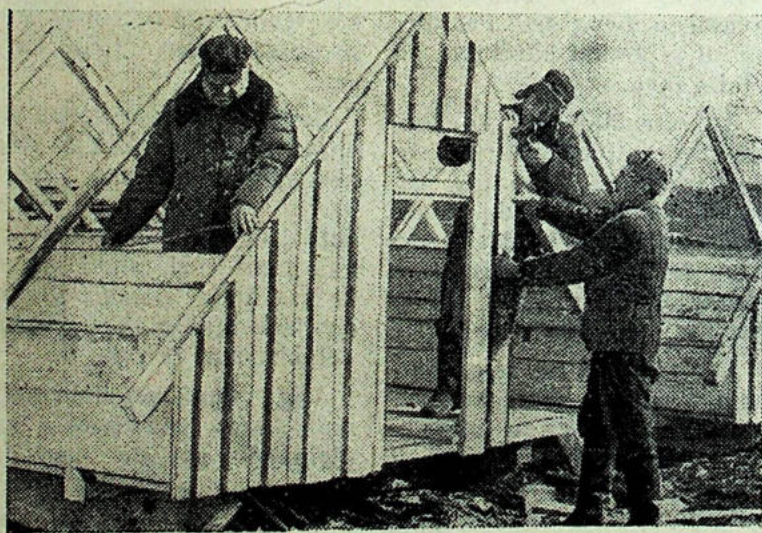
Labai džiugiai nusiteikę pradėjo pirmojo septynmečio pavasario lauko darbus kolūkiečiai. Beveik visos dirvos pas mus suartos iš rudens. Traktorininkas Karosas dabar jas lėkščiuoja. Kasdien 6 poromis arklių arija kolūkie-

čiai likusias užuogas ir smulkius lopinėlius, likusius iš rudens. Pradėjome ir sėją. Visas kultūras sėjame tik eilinėmis sėjamosiomis. Eilinė sėja ne tik sutaupo sėklą, bet ir padidina derlių. Šiais metais mes planuojame iš kiekvieno pasėlių ha prikultti po 13,5 centnerio grūdų. Toks derlius bus pakankamas, kad užtikrintume svarų darbadienį ir aprūpintume brigados gyvulius pašarais.

Beje, dėl pašarų. Septynmečio pabaigoje mes laikysime 100 ha žemės naudmenų 18 karvių ir gaminsime 75 centnerius mėsos ir 575 centnerius pieno. Pagal apskaičiavimus, tik gaudami 17 centnerių grūdų iš ha, galėsime savais pašarais išerti gyvulius. Mažesnis derlius stabdytų gyvulininkystės vystymą. Tai supranta visi kolūkiečiai. Darbščiausieji brigados žmonės J. Levčenko, O. Niauraitė, T. Strolytė, J. Burneika su įkarščiu darbuojasi laukuose ir gamindami kompostus. Mes žinome, kad tik savo triūsų įvykdysime septynmetį ir susikursime tokį gyvenimą, apie kokį ne tik mūsų tėvai, o ir mes patys anksčiau negalvojome.

Panevėžio rajono LKP VI suvažiavimo vardo kolūkio kolūkiečiai vienį pirmųjų rajone pradėjo auginti bekonus kilnojamuose nameliuose. Tai leido pilnai išspręsti kiaulių klausimą. Laikant kiaušes nameliuose, kolūkis siemet numato nupenėti 1.200 bekonus. Patyrimas rodo, kad tokiuose laikiniuose nameliuose bekonus galima laikyti ir žiemą.

Siemet LKP VI suvažiavimo vardo kolūkis numato pastatyti dvylika kilnojamų namelių bekonom auginti.

UŽ KOMUNISTINĖS BRIGADOS VARDĄ!

Draugo parama

Traktorininkas Stasys Jaknūnas tai susirūpino. Visi seniai išvažinėjo p... o jis iš dirbtuvų psto. Traktorių sutvarkė, o ku... u dvi savaitės da jį suremontuos.

— Rytoj bus, — atsakė „dėdė“ telefonu. — Jų susidarė daug. C... tos laukininkystės brigadininkas ra... duoda. — Visi... avės nie-kaip nesula... priekais-tauja jis.

— Kepti bus, kol kas neskraido, — atpa... ninko pavaduotojas mechanizacijos reikalams drg. Matukas. — Pats nuvyk į RTS. Pričiupk juos.

Komjaunimo organizacijos sekretorius traktorininkas Alfredas Bieliūnas neilgai galvojęs nusprendė: draugui padėti reikia. Juk mes visi už komunistinės brigados garbingą vardą kovojame.

Antroje laukininkystės brigadoje, kur turi dirbti Alfredas, dirvos dar šlapios, traktoriui neįvažiuojamos. O penktoje — sėti galima. Ir

Alfredas traktorių suburzgė penktos brigados laukuose.

— Vadinasi, draugui į pagalbą atvykai? — nudžiugo brigadininkas Vytautas Gražys. — Na, padirbėk, kol Stasys atbildės.

Alfredas kasdien paruošiu po 20 ha dirvų vasarinių kultūrų sėjai. Pradėjo darba ir kiti traktoriai. Tik Stasys Jaknūnas vaikšto su maudu. Ili širdyje. Juk Alfredas visą laiką už jį nedirbs. O RTS vis žada: „Rytoj bus siurblys atreguliuotas“.

C. BYTAUTAS
„Už taiką“ kolūkis

Premijos gyvulininkystės darbuotojams

Gera padirbėjo praeitais metais „Puntuko“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai. Nėseni kolūkio valdyba išmokėjo jiems pinigines premijas. Už didelius išmilžius 1000 rublių premija paskirta geriausiai melžėjai Nemeikienėi. 860 rublių gavo jauna melžėja Pipiraitė. Be to, buvo premijuotos Meilutė ir Kalibataitė.

Šiais metais raguočių fermos darbuotojai dirba dar geriau. Per pirmuosius tris mėnesius iš kiekvienos karvės gauta 81 litru pieno daugiau, negu pernai per tą patį laiką.

A. Vytenis

Savišalpos kasa kolūkyje

Gera veikia savišalpos kasa „Pergalės“ kolūkyje. Nuo metų pradžios reikalingiems paramos kolūkiečiams kasa išmokėjo apie 1.800 rublių ir paskyrė nemažą grūdų.

V. VITKONAS

Prie motoro — buvęs karys

Kai Antanas Blažys grįžo iš Tarybinės Armijos, J. Biliūno vardo kolūkio pirmininkas I. Ilčiukas paklausė:

— Kur manai dirbti?
— Savo kolūkyje, — atsakė buvęs karys.

Antaui buvo pavesta prižiūrėti motorą, kuriuo varoma tiekianti vandenį karvidėms pompa.

Gera! Darbuojasi Blažys. Jo prižiūrimas motoras dirba be sutrikimų.

K. LASKAUSKAS,
J. PAVARLETIS

VERŠELĮ DĖKITE, KUR NORIT...

I
Pasitelavus pas „Zalgirio“ kolūkio pirmininką drg. Zigmara, kas daroma, kad pleno gamyba žymiai padidėtų, jis nedvejodamas atsako:

— Stengiamės gerai pašerti karves!

— O kaip su bandos didinimu?

— Tegul didina tie, kurių karvės nepeningos. Pernai mūsų kės vidutiniškai davė po 3.450 litrų pieno. Aukščiausias rodiklis rajone!

Rezultatai tikrai neblogi. Bet patikrinkime, kas pasiekta kituose kolūkiuose, kur, kaip drg. Zigmara sako, „karvės ne tokios pleningos“. „Anykščių šilėlio“ kolūkyje pleno buvo gauta iš

kiekvienos karvės gerokai mažiau — po 3.110 litrų. Bet, bendrai paėmus, šio kolūkio visuomeninė banda davė 12.000 litrų pieno daugiau, negu „Zalgirio“.

Paslapsties jokios nėra. Visą nulėmė karvių skalčius. Jei pirmajame kolūkyje šiuo metu yra 101 karvė, tai antrajame — 116, nors žemės plotu „Zalgiris“ beveik dvigubai didesnis. Vadinasi, ir plėnė čia buvo galima dvigubai daugiau pagaminti. Kolūkis ekonomiškai stiprus — milijonierius, žmonės darbštūs, tik kolūkio vadovai vengia drąsliau pažūrėti į rytdieną. Siemet bandą čia numatyta padidinti 19 karvių. Tokiu spartumu žengiant, kolūkiui reikės net šešerių metų, kol pasieks 100 ha žemės

naudmenų tokį karvių skalčių kaip „Anykščių šilėlis“. Taigi, vien gero šėrimo neužtenka. Reikia sparčiai didinti karvių skalčių.

II

Anykščių turguje greta avių, bekonių neretai pamatysi vežimė surištą veršluka. Štai, kooperatyvo supirkėjas gnalbo riebią telyčaitę. Jos savininkas Jurgis Srazdas iš J. Biliūno vardo kolūkio nenori pigiai atiduoti, giria savo prekę:

— Geros veislės! Jos motina duoda po 25 litrus pieno kasdien...

Supirkėjui ne veislė, bet svoris rūpi.

— Kodėl kolūkiui jos nepere-

Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) statybos brigadininkas B. Vaičiūnas, brigados nariai M. Rutkauskas ir L. Smailys stato kilnojamus namelius.

S. Sapkos (ELTOS) nuotr.

Ieidiate auginti? — klausime kolūkietį.

— Taigi, pasiūlėme pirmininkui, o tas, sako, nereikia mums — dėkite kur norit...

— Nejau iš visuomeninės bandos telyčaitėmis apsirūpino?

— Kur tau... — numoja ranka žmogus, — tušti tvartai.

Jis nemelavo. Juk bandą J. Biliūno vardo kolūkyje numatyta padidinti tik... 4 karvėmis. 100 hektarų naudmenų išeina vos po penkias karves.

— Kai nusausinsime 200 hektarų pelkę, tuomet pagalvosime ir apie bandos didinimą, — aiškina šio kolūkio pirmininkas drg. Ilčiukas.

Geros žolės naujose kultūrinėse pievose kolūkis sulauks maždaug po dvejų metų. Iki to laiko užaugtų ir karvės. Labai praverstų pirmininkui bandos didinimu susirūpinti dabar.

„Diktatų“ kolūkio žemdirbiai visuotiniame susirinkime nusprendė perimti į kolūkio bandą telyčaites, išaugintas iš geresnių asmeninių karvių. Tačiau šis nutarimas nevykdomas. Valdyba netgi sunkvežimį išskyrė kolūkiečiams telyčaites gabenti Utenon turgu.

III

Visus blogus pavyzdžius pasakoti nebūtina. Rajone kol kas labai lėtai didėja karvių skaičius. O kai kuriuose kolūkiuose, pavyzdžiui, „Kibirkštis“, „Jaros“, karvių skaičius dargi šiek tiek sumažėjo palyginti su praeitų metų tuo pačiu laikotarpiu.

— Klaidos labai rimtos. Bet jas išaiškinti kolūkių vadovams — nėra kam, — skundžiasi rajono žemės ūkio inspekcijoje.

Lyg ir keista. Rajono vykdomajame kabinete pilni darbuotojų. Tas pats vaizdas žemės ūkio inspekcijoje.

— Tai gali padaryti tik specialistas — mūsų zootechnikas, — atsako kone kiekvienas iš jų. O žemės ūkio inspekcijos zootechnikas Matuliuskas sėdi kabinete ir rankioja žinias iš kolūkių. Jas po to rūšiuoja, balansuoja ir taip toliau. Išvykti į kolūktus laiko beveik nelieta.

Nejaugi tikrai Anykščiuose nėra kam giliau paanalizuoti padėtį, duoti vertingą patarimą kolūkių vadovams, ryžtingai stoti prieš tuos, kurie švaisto prieauglį? O juk turėtų būti.

E. GRICKEVICUS
(„Tiesos“ koresp.).

„Tiesa“

KAIMO KULTŪROS NAMUOSE

(Reportažas)

Sekmadienio pavakarys. Į kultūros namus keliais ir takeliais traukia jaunimas, seniai, vaikai. Visi skuba. Kaip nesiskubinsi, jeigu šiandien kultūros namuose bus tokia plati ir turininga programa.

— Antanėli, ar tiesa, kad šian dien Bilūno minėjimas kultūros namuose? — klausia senyvo amžiaus kolūkietis savo anūko.

— Bus. Elsi, seneli?

— Elsiu.

Salė pilnutėlė žmonių. Prasiškieidus uždangai, pranešėja, skaityklos vedėja Bronė Seliauskaitė paskelbia, kad pranešimą tema „J. Bilūno gyvenimas ir veikla“ skaitys Gečionų septynmetės mokyklos mokytoja drg. Jankauskaitė.

Pranešėja plačiai nušvietė J. Bilūno gyvenimą ir jo veiklą. Vlada Stankevičiūtė paskaitė J. Bilūno „Laimės žiburį“, kultūros namų direktorius — „Testamentą“.

Dramos ratelis, vadovaujamas meno vadovo Povilo Kuroko, parodė keletą intermedijų, iš kurių pažymėtinos „Pokštas“, „Naujokas“, „Pasišnekėjo“, „Labas rytas“ ir daug kitų.

Ilgai aidėjo plojimai, kai žūroval pamatė humoristinį vaizdėlį „Pas gydytoją“. Ligonio vaid-

menį gerai atliko saviveiklininkas, P. Cvirkos vardo kolūkio fermos vedėjas Aleksas Stankevičius.

Ypač didelį pasisekimą turėjo intermedija „Į pasimatymą“, kurią išraiškingai atliko meno vadovas Povilas Rudokas.

Meninė dalis baigėsi. Prie muzikos instrumentų susėda kapelos dalyviai — smulkininkas Eduardas Puodžiūnas, akordeonistas Benjaminas Gillauskas ir būgnininkas Antanas Bražionis. Salėje, valso sukūry sukas geriausi apylinkės gamybininkai, tautinių šokių ratelio dalyviai Rima Pilkauskaitė ir Juozas Adamonis, Lionė Puodžiūnaitė ir Povilas Rudokas.

— Pulkliai padirbėjote! Nebepažinsi jūsų apylinkės jaunimo. Kai prieš trejetą metų buvau atsilankęs, po šios salės

skliautais aidėjo girtųjų kelksmai ir muštynės. Kaip prisimenu, jūsų apylinkė garsėjo geriausiais „akies“ čempionais, — kalba, spausdamas ranką kultūros namų direktoriui Algirdui Tamulevičiui, svečias iš kaimyninio Utenos rajono.

— Pradžią, mielasis drauge, tik pradžia. Dar viskas prieš akis, — kukliai atsako Algirdas.

Apylinkės kultūros namai tapo mėgiamiausiu jaunimo laisvalaikio praleidimo vieta. Čia suburtas gausus aktyvas. Kiekvieną šeštadienį ir sekmadienį pamatysi stalo teniso entuziastus P. Cvirkos vardo kolūkio kolūkietį Vytautą Bražionį, Debeikių vidurinės mokyklos moksleivį Rimantą Kavoliūną, su mažojo kalibro šautuvu rankose pamatysi geriausius apylinkės šaulius Joną Laginauską, Valentina Bražionį ir daug ne tik jaunų, bet ir pagyvenusių kolūkiečių.

— Mūsų ateities planai, — sako kultūros namų direktorius

Algirdas Tamulevičius, — organizuoti išvykas, ekskursijas po gimtąjį kraštą, praveisti keletą teniso, tinklinio bei šaudymo varžybų su kaimyniniais kolūkliais, pastatyti Kolesnikovo 4 veiksmų komediją „Sešetas mylimų“, praveisti literatūrinį temą „Jono Norkaičio byla“ iš V. Rimkevičiaus romano „Studentai“, organizuoti jaunimo pasilinksminimus, „Laimės šulinį“ ir kita, o svarbiausia — kuo geriausiai pasiruošti artėjančiai dainų šventei ir iškovoti, kad ne pirmą, tai jau būtinai antrą ar trečią vietą.

Vakarais pro atdarus langus sklinda darni kaimo kapelos muzika, dainos. Soklių ratelis moko tautinių šokių, dramos ratelis stato intermedijas, pjeses, komedijas. Saviveiklininkai įtemptai dirba. Nėra abejonės, kad kultūros namai savo darbo planus įgyvendins.

F. SIAUCIULIS

Trumbatiškio kultūros namai

MASKVOS SRITIS. Zvenigorodo vidurinėje mokykloje Nr. 1 mergaitės mokomos kirpimo ir siuvimo.

Nuotraukoje: dėstytoja L. V. Certkova (dešinėje) ir IX klasės mokinė L. Bogomolova pamokos metu.

G. Nikitino (TASS) nuotr.

SKAITYTOJŲ laišukai

STRAZDIENĖS VARGAI

Kas nežino, kiek vargo ir nemigo naktų iškencia motina, kol išaugina sūnų.

Ne iš linksmybės ir S. Strazdienei plaukus šarma nubaltino, veidą raukšlės išvagojo. Sunku buvo močiučiai. Bet ji nesiskundė.

— Juozukas bus mano parama senatvėje, — guodėsi ji.

Išaugo sūnus kaip ažuolas. Taigi, motinai tik gyvenk ir džiaukis.

Bet ne taip susiklostė Strazdienės gyvenimas. Sūnus apsidėjęs ir paliko seną galvėlę motiną vienišą, be paramos, svetimos gryčio.

Su asaromis motina prisiprašė marčią priimti gyventi kartu. Bet neilgam.

Praeitą rudenį sūnus ir marti išvarė senutę.

— Eik, kur nori, nesimaišyk po kojų, — pasakė.

Laikinais priglaudė Strazdienę J. Šmatavičius.

— Nukast bulves padėsi, — lyg tarp kitko pasakė jis.

Darbavosi senoji Šmatavičiaus darže iki vėlyvo rudens.

— Mes tave jau užlaiky-

sim, būsi lyg savo šeimoje, — žadėjo J. Šmatavičius.

Su pirmaisiais šalčiais baigėsi rudens darbai. Atsalo ir J. Šmatavičiaus geraširdystė.

— Tu jau eik, kur nori. Mes ir patys vos išsitenkam, — pasakė jis.

— Tai gal nors už darbą kokį kasnelį... — virpančiomis iš nuoskaudos lūpomis pratarė senutė.

— Nė negalvok. Laikėmgi, maitinom, kai dirbai.

Ir išėjo senutė su lazdele į speiguotą šaltį.

Pasigailėjo S. Strazdienės senukai Filipavičiai. Žiemą ji praleido pas juos. Dabar senukai Filipavičiai ruošiasi parduoti trobą ir išsikrausty-

ti pas savo vaikus, ramiai, be rūpesčių nugyventi senatvę.

O kaip su Strazdiene?

Kai ji sunkiai sirgo, ją aplankė sūnus Juozas. Lyg pajaukai porą kiaušinių ir puslitrį pieno atnešė... Ir visa tai — motinai, kuri ji supė ir nešiojo, kuri naktų nemigo, visą amžėlį triūsė sūnaus labui.

Gėda, Juozai Strazdai! Kas išsizada savo tėvų, kas juos senatvėje apleidžia — nevertas tarybinio žmogaus ir apskritai žmogaus vardo. M. Melnikaitės vardo kolūkio narių yra įsitikinę, kad atsiraskam užtarti senutę ir priminti Juozui jo pareigą motinai.

S. BICMANAS

Reikia dirbti, drg. Dulevičiaus!

Gamtininkai darė išvykas į kolūkių fermas, medelyną, saviveiklininkų būrelis pastatė Tautkaitės „Mažąjį draugą“, ir dar daug įvairių užklasinio darbo priemonių atliko Anykščių I septynmetės mokyklos mokytojų kolektyvas, — pareiškė šios mokyklos mokytojos dalies vedėjas Dulevičius. Atrodo, kad mokyklos vadovybė ir mokytojų kolektyvas labai gerai supranta milžinišką užklasinio darbo auklėjamąjį reikšmę.

Bet pažiūrėkime į šį reikalą iš arčiau.

Mokykloje veikia šaulių

būrelis, kuriam vadovauja pats mokytojos dalies vedėjas Dulevičius. Tačiau jis nežino, net kiek šiame būrelyje narių, kas sekijos pirmininkas, kokie artimiausi būrelio darbo planai... Tiesa, Dulevičius greit pasigyrė, kad buvo praveistas vienas šaudymo užsiėmimas. Tačiau mes gerai žinojome, kad jau penktas mėnuo Dulevičiui apmokamos dvi savaitinės valandos už vadovavimą būreliui. Keisčiausia ir tai, kad mokytojos dalies vedėjas tiksliai nežino, nuo kada jis šiam būreliui vadovauja. Bet algalapyje nedvejodamas pasirašinėja ir

jų kreipimąsi dėl šaulių būrelio darbo pagerinimo direktorė Rinkevičienė pamiršo, vis dar nenustoję vilties, kad šio būrelio veikla bus atgaivinta.

Ne geresnė padėtis mokykloje ir su sporto kolektyvu, kuriam, išvykus mokytojai Mikalauskienė, vadovauja mokytojos Kulytė ir Ragaišytė. Jos taip pat nežino, kiek sporto kolektyve narių, kuri už tą, ar kitą sekiją yra atsakinga, kas sekijos pirmininkai ir t. t. Silpną sportinio darbo mokykloje organizuotumą rodo tai, kad iš 181 penktų-septintų klasių mokinių sekijose teuzsiiminėja 12 vaikų, o iš 48 septintų klasių mokinių tik 9 išlaikė BPDG normas.

Drg. Dulevičiaus nestebina ir šie jo darbo trūkumai. Pasak jo, čia yra grynai popierizmas.

Drg. Dulevičiaus, meskime tuščiažodžiavimą, užtikrinkime reikiamą mokyklos darbą!

A. Puodžiūnas

mokyklų inspektorius

Aprūpinta senatvė

Anykščių visuomeninio maitinimo darbuotojai palydėjo į pensiją vieną iš seniausių darbo draugų vyr. virėją Liza Augustinienę. Augustinienė virėjos pareigose išdirbo 15 metų.

Šia proga arbatinės direktorė Kutraitė pasveikino ją su teisingai užsitarnautu aprūpinimu senatvėje, visų darbuotojų vardu palinkėjo laimingos senatvės ir įteikė darbo draugų dovanas.

Liza Augustinienė susijaudinusi padėkojo Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už aprūpintą senatvę.

V. TYLA

TRUMPAI

P. Cvirkos romano „Žemė maitintoja“ aptarimas įvyko Leliūnų bibliotekoje.

B. Šardauskas

TARYBINĖ STATYBA

Gerinti buitinių aptarnavimą

(Anykščių miesto DZD Tarybos pirmoje sesijoje)

Metai iš metų gerinamas ir plečiamas Anykščių miesto gyventojų buitinis aptarnavimas. Per paskutiniuosius dvejus metus žymiai praplėsta vietinio ūkio valdybos siuvykla, batų dirbtuvė, naujai įsteigta skardos gaminių ir remonto dirbtuvė. Buitinio aptarnavimo sistemoje dirba daugiau kaip 82 žmonės — staliai, šaltkalviai, batsiuviai, siuvėjai, kirpėjai ir kt. specialistų amatininkai.

Tačiau smarkiais tempais augant darbo žmonių poreikiams ir reikalavimams, vietinio ūkio valdybos įmonės yra dar nepajėgios pilnai aptarnauti miesto gyventojų.

Miesto darbo žmonių deputatų tarybos deputatai, apkanę ir patikrinę buitinio aptarnavimo įmonių darbą, nutarė šį klausimą apsvastyti savo pirmoje sesijoje ir numatyti konkrečias priemones vietinio ūkio valdybos įmonių darbui pagerinti. Pranešimą šiuo klausimu padarė vietinio ūkio valdybos viršininkas drg. Uzdonas.

Po pranešimo vyko gyvos deputatų diskusijos svarstymo klausimu. Deputatas drg. Kaminskaitė reikalavo iš pagrindų pagerinti vienintelės mieste laikrodžių remonto dirbtuvės darbą, kuri iki šiol nerūpestingai ir nekokybiškai atlieka užsakymus. Dažnai po tokio eilinio

remonto laikrodis tampa visiškai netinkamas naudojimui arba reikia nešti kojamam privačiam amatininkui papildomam remontui. Gyventojai skundžiasi ir šaltkalvių bei kalvės blogu darbu.

Deputatas drg. Griškėtas nurodė nepatenkinamą miesto vykdomojo komiteto darbą rūpinantis miesto sutvarkymu ir puošimu. Atvažiuojantiems ekskursantams, poilsiautojams ir svečiams nekokią įspūdį palieka nešvarios miesto gatvės, nulažyti medeliai, sutrupėję ir neįlygūs šaligatviai. Šventosios krantinė, esanti netoli tilto, kas metai vis labiau ir labiau griūna, vanduo verčia medžius, bet iki šiol niekas nesirūpina jos sustiprinimu.

Deputatas drg. Puteikis pažymėjo, kad silpnai kovoja už švaros palaikymą sanitarinės - epidemiologinės stoties darbuotojai ir miesto milicijos įgaliotinis.

Sesija, apsvarsčiusi drg. Uzdono pranešimą ir pasiskaičiusi deputatų pasiūlymus, priėmė atitinkamą sprendimą, kuriame vietinio ūkio valdyba įpareigojama atidaryti mieste drabužių skalbyklą, cheminę valyklą, radijo bei motociklų ir dviračių remonto dirbtuvę.

Z. MIKSYS

Sužlugo imperialistų provokacija Tibete

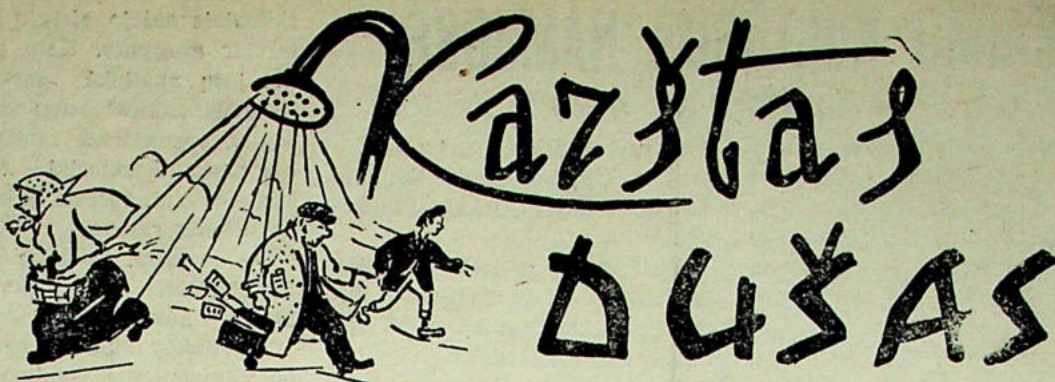
Pastaruoju metu, kai visos taingosios jėgos siekia apvalyti tarptautinius santykius nuo šlykščių „šaltojo karo“ auglių, reakcijos jėgos įvykdė eilinę imperialistinę provokaciją. Pirmoje kovo mėnesio pusėje dideliame Pietvakarių Kinijos kalnų rajone — Tibete — vietos reakcinė viršūnė, imperialistinių ir čiankaištininių agentų reniama, sukėlė ginkluotą maištą, kurio tikslas buvo atplėšti tibetą nuo Kinijos Liaudies Respublikos ir paversti jį imperialistų kolonija.

Didžioji dauguma tibetiečių, karštai pritardama KLR vyriausybės priemonėms Tibete, visuomet smerkė klasingas reakcijos pinkles. Maišto organizatoriams net apgaule, papirkimu ir grasinimais pavyko įtraukti į savo eiles tik apie 20 tūkstančių žmonių iš 1.200 tūkstančių Tibeto gyventojų. Maištas jau iš pat pradžių buvo pasmerktas žlugti.

Reikšdamos didžiulės tibetiečių daugumos ir visos ki-

nos tautos valią, Kinijos karinės dalys, vietinių gyventojų visapusiškai remiamos, kovo 22 d. sutriuškino maištininkų pajėgas Tibeto sostinės Lhasos rajone ir sėkmingai toliau valdė kitus Tibeto rajonus. Maištą organizavusi Tibeto vyriausybė paleista, jos funkcijos pavestos parengiamajam komitetui Tibeto autonominiam rajonui įkurti. Tuo tarpu kai Tibeto ir visos Kinijos gyventojai, o taip pat visa pažangioji pasaulio visuomenė pritaria KLR vyriausybės veiksams Tibete, reakcinė Vakarų propaganda pradėjo šaukti ne savo balsu. Liedami krokodilo ašaras dėl maištininkų, kurie susilaukė gėdingo galo, jų įkvėpėjai ir vadovai užsienyje, patys to nepastebėdami, visiškai išsiduoda. Jų priešiški išpuoliai prieš Kinijos Liaudies Respubliką yra ne kas kita, kaip reakcijos įtūžimo, kad sužlugo jos provokacinis sumanymas Tibete, pasireiškimai.

M. Nikltočkinas

PIKTŽOLĖS

Vyko jaunimo pasilinksminimas Černiachovskio vardo kolūkyje. Skaityklos vedėjai pradėjus skaityti paskaitą, pasigirdo kandžios replikos. Keturi išgėrę paaugliai visai trukdė linksminis.

Cia buvo atvykusių svečių iš „Pergalės“, „Laisvo darbo“, „Anykščių šilėlio“ kolūkių. Vakaro „dėdvyriai“ paslėpė visų kepurės.

Kas gi šios piktžolės? Tai Vaitiekūnas, Šarckus, Baublys ir Bagdonas. Jie ne pirmą kartą ardo tvarką viešose vietose, įžeidinėja kolūkiečius.

Gal atsiras vaistų nuo chuliganizmo? Pageidautina kuo stipresnių.

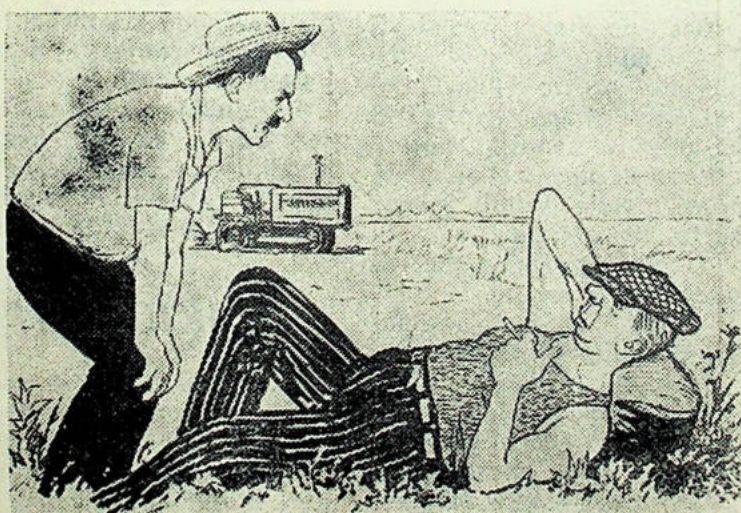
Z. JONAITIS

Tėvelio sūnelis

Jau du metai kaip Vytukas, vyras pačioje jaunystėje, tėveliui ant sprando sėdi, jo uždirbtus darbadienius skaičiuoja, iš nuobodumo per dienas romanus varto.

— Tai išaugins sūnų Dabučinską, kaip dvaro ponaičiuką, — stebisi M. Melnikaitės vardo kolūkiečio kolūkiečiai. — Nei mokosi, nei darbo dirba.

(Iš laiško redakcijai)

Tėvas: — Gal, sakau, sūneli, padirbėti kur eitum?

Sūnus: — negaliu, energiją kaupiu.

„Karštam dušui“ atsako

„Kefiras ir vartotojas“

Apie tai, kad iš Anykščių sviesto gamyklos kefirai būna gaunami neplautose bonkose, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ 25 (1008) numeryje „Karšto dušo“ skyrelyje.

Pranešu, kad žinutėje išdėstyti faktai pasitvirtino. Gamyklos kolektyvas stengiasi išskeltus trūkumus pašalinti.

N. SARIPOVAS

Anykščių sviesto gamyklos direktorius

TO NETURI BŪTI

Gegužės Pirmosios gatvę skrieja automašina. Šaligatvių eina piliečiai susigūžia. Purvo pūslai iš po automašinos ratų tyška ant šaligatvių ir piliečių drabužių. Kai jauna mergina rankogaliu pradėjo valyti nuo apsiausto purvą, priešo pagyvenęs pilietis ir sulaukė jos ranką.

— Dabar apsiausto nevalykite, tegul pirma purvas apdžiūna, o tada be didelio vargo ir nuvalysite. Man tai ne naujiena, — toliau dėstė merginai mintis pašnekovas. Tokie reiškiniai čia kasdieną kartojasi.

Mergina padėkojo ir nužingsniavo nevalytu, purvinu apsiaustu.

Tokį vaizdą šioje gatvėje galima pamatyti visada, kada bent kiek palyja.

Kas dėl to kaltas?

Dešinėje ir kairėje šios gatvės pusėse yra pievos. Ryšių skyriaus ir elektrinės vadovai rajono vykdomojo komiteto sprendimu gavo jas ilgalaikiam naudojimui su ta sąlyga, kad gatvės, už kurias randasi pievos, švarą palaikys minėtos įstaigos.

Kol žolė žėlė, retkarčiais gatvė buvo bent nušluojama. Smėlio ir žemės sąnašomis užteršta gatvė ir šaligatviai. Eidami piliečiai susimąsto, ar ateity šios gatvės „purvo vonios“ vardu nepavadinti.

Tikėjimės, kad miesto vykdomasis komitetas griežtai primins ryšių kontorai ir elektrinei jų pareigą, o sanepidemiologinė stotis šių įstaigų vadovus atitinkamai „premiuos“ už švaros nepalaikymą.

L. Vaitkus

Kad ilgiau prisimintų

Pernai pavasarį Stasys Jankauskas su arkliu išvažinėjo kolūkiečio pievą, padarė nuostolių. Kad ilgiau šį įvykį prisimintų, „Žalgirio“ kolūkiečio valdyba nurašė jam ketletą darbadienių.

— Tau gal keliukų maža, — barė jį valdyboje.

Šį pavasarį Jankauskas viską užmiršo. Privažiavo pievą ir pasuko tiesiog.

— Technikos amžiuje ir kelių neverta laikytis, — nusprendė Jankauskas.

Jei valdyba už tai sumanys vėl Jankauską „premiuoti“, tegu nepagaili. Gal tada ilgiau prisimins, kad nereikia pievų pavasarį trypiti.

VL. ZUIKUTIS

Redaktorius Z. VALIAUSKAS

DEBEIKIEČIŲ DĖMESIUI!

Nuo š. m. balandžio mėn. 12 d. iki 18 d. Debeikiuose vyks meninių filmų festivalis. Bus demonstruojami šie kinofilmai:

„Linksmieji vyrukai“	1959. IV. 12 d. 21 val.
mokiniams	„ „ 12 d. 16 val.
„Spalio dienomis“	1959. IV. 13 d. 21 val.
mokiniams	„ „ 13 d. 16 val.
„Asmeniškasis reikalas“	1959. IV. 14 d. 21 val.
mokiniams	„ „ 14 d. 16 val.
„Dvikova“	1959. IV. 15 d. 21 val.
mokiniams	„ „ 15 d. 16 val.
„Motinos širdis“	1959. IV. 16 d. 21 val.
„Laimę reikia saugoti“	1959. IV. 17 d. 21 val.
mokiniams	„ „ 17 d. 16 val.
„Anoje pusėje“	1959. IV. 18 d. 21 val.
mokiniams	„ „ 18 d. 16 val.